PALLARS DIGITAL

Dis la teva! | Redacció | Actualitzat el 01/05/2021 a les 15:28

Construïm el futur! Al servei del país i la gent treballadora!

Article d'opinió del coordinador i portaveu de la territorial de la Intersindical a l'Alt Pirineu, Jordi Cots

La Intersindical compta amb una Unió Territorial de l?Alt Pirineu | Antoni Alarcón

[despiece]Senyor director,

El 1er de maig és una jornada de commemoració i de reivindicació. I alhora és una jornada de fer balanç dels avenços i retrocessos en les conquestes socials i laborals, així com de l'organització de la classe treballadora. Enguany arribem a aquesta data en mig d'una crisi de dimensions globals, originada per la pandèmia de la Covid-19 i que al nostre país, i al conjunt dels Països Catalans, posat a prova els instruments limitats que tenim per fer-hi front. Hem constatat malauradament que sense un Estat no disposem de les eines adequades i de la capacitat de decidir on prioritzem els recursos públics per atendre la crisi sanitària, i la profunda crisi econòmica i social que se'n deriva.

Sense un Estat hem comprovat com durant la primera onada de la pandèmia l'Estat espanyol centralitzava les competències i posava al capdavant uniformes militars per fer front a la crisi sanitària. Hem comprovat que quan es va aixecar l'estiu passat l'estat d'alarma posava en mans de la judicatura valorar els perímetres dels confinaments territorials. I aquesta setmana la judicatura ha ordenat la vacunació de determinats col·lectius uniformats, per davant dels criteris de salut, epidemiològics i de tipologies de vacunes disponibles.

La crisi sanitària posa en evidència que el desmantellament del sector públic i sovint la seva privatització comporta el deteriorament dels serveis més bàsics: de salut, dels serveis socials més cruament colpejats per la pandèmia com els serveis assistencials i residencials per la nostra gent gran i els col·lectius més vulnerables. Aquesta fragilitat estructural ha estat coberta per la gran professionalitat dels col·lectius sanitaris i del personal dels centres residencials i dels serveis

socials així com també dels professionals dels cossos d'emergències, protecció civil i seguretat.

També aquesta situació comporta una forta sotragada econòmica a la majoria dels sectors productius, augmentant l'atur, tant directe com el probablement ajornat via ERTO, així com l'increment de la temporalitat i la subocupació. Alhora els sectors que s'han pogut mantenir, sovint a baixa intensitat o a batzegades d'obertures i tancaments totals o parcials, ho han fet modificant forçosament les formes i sistemes de treball (EPIS, distàncies, aforaments limitats...). Sectors econòmics rellevants, com bona part de les petites i mitjanes empreses, i l'univers de les persones autònomes, tancades durant mesos, han vist com els ajuts públics han arribat amb comptagotes i sense continuïtat. Així es posa en perill la seva viabilitat i la continuïtat dels llocs de treball. En canvi països amb Estat -o sense un Estat a la contra-, com els del centre i nord d'Europa, que han abocat recursos públics de forma sostinguda per permetre la seva viabilitat.

A l'Alt Pirineu la crisi sanitària, i la econòmica i social que se'n deriva, no ha fet més que agreujar la precarietat estructural que patim. Bona part de la nostra població viu compaginant diverses feines al llarg de l'any, ja sigui simultàniament o consecutives a ritme de les activitats estacionals, combinats amb períodes d'atur habituals. Compaginant activitats agrícoles o ramaderes, amb treball als sectors de serveis. I no només en els sectors privats vinculats a l'hoteleria i la restauració, sinó també en una part del sector públic, el corresponent a les estacions d'esquí a l'hivern o la gestió del patrimoni natural durant l'estiu. També és el cas de la gestió i promoció del turisme cultural a les nostres valls. Això comporta una alta temporalitat, acompanyada de sovint de precarietat, en les condicions de treball. Llevat dels serveis públics i essencials, probablement som al territori de Catalunya on la modalitat de treball fix discontinu es troba més estesa en bona part dels sectors productius.

D'això se'n diu precarietat i des de la Intersindical - Alt Pirineu no podem admetre ni admetrem que aquesta precarietat sigui sovint promoguda des de les pròpies administracions públiques. Un govern amb sentit d'Estat no pot promoure o deixar d'actuar davant la fragilitat d'un territori sinó que ha de ser promotor i col·laborador necessari pel seu desenvolupament equilibrat i sostenible.

Davant d'aquesta situació, des del sindicalisme republicà, de classe i de proximitat que som la Intersindical tenim el repte d'organitzar la resposta social i la defensa dels nostres drets laborals i socials, donant la resposta adequada a la nostra realitat socioeconòmica i laboral de gent que vivim i treballem tot l'any a l'Alt Pirineu.

Aquest repte l'assumim fent créixer la Intersindical pas a pas, als diferents centres de treball, públics i privats, a l'Alt Urgell, l'Alta Ribagorça, la Cerdanya, el Pallars Jussà i el Pallars Sobirà, sense presa però sense pausa, a través dels nostres afiliats i afiliades, dels nostres delegats i delegades, que treballem des de les seccions sindicals, juntes de personal i comitès d'empresa, col·lectivament per superar la precarietat estructural.

Contribuïm des de la nostra realitat en defensar la reducció de la jornada laboral, l'establiment d'un salari mínim interprofessional català de 1.300 EUR, la titularitat pública dels serveis bàsics i essencials, avançar cap un model productius sostenible i equilibrat, garantir les pensions dignes i la reducció de l'edat de jubilació, que alhora doni oportunitats als i les joves a arrelar-se laboralment i en condicions a les nostres comarques.

Per tot això, defensem la gent que vivim i treballem a l'Alt Pirineu, reivindiquem el Primer de Maig, i la República de la gent treballadora!
[nointext]
Jordi Cots i Domínguez
Coordinador i portaveu Intersindical Alt Pirineu [/despiece]
[noticiadiari]68/12444[/noticiadiari]